

Julkaisija

Suomen
Anestesiologiyhdistys ry
(SAY) – The Finnish Society
of Anaesthesiologists

Painosmäärä

1400

Päätoimittaja

Ritva Jokela
ritva.jokela[a]fimnet.fi

Toimitussihteeri

Sara Nisula
sara.nisula[a]fimnet.fi

Toimitus

Hannele Heine
(Koulutusilmoitukset)
hannele.heine[a]tyks.fi

Maria Heliste
maria.heliste[a]fimnet.fi

Nina Keinänen
nina.keinanen[a]ppshp.fi

Ville Koskela
(Verkkotoimittaja)
ville.koskela[a]say.fi

Riikka Lehtisalo
riikka.lehtisalo[a]fimnet.fi

Leila Niemi-Murola
leila.niemi-murola[a]hus.fi

Arvi Yli-Hankala
arvi.yli-hankala[a]juta.fi

Piirroket

Juha O. Lähde

Mainokset

Pekka Jakkula
pekka.jakkula[a]me.com

Osoitteenmuutokset

Timo Kaakinen
toimisto[a]say.fi
timo.kaakinen[a]fimnet.fi

Taitto

Oy Graaf Ab

Paino

Punamusta Oy

Maailman kalleimmat sanat

Vuosi sitten päivystäessäni omassa yksikössäni oli synnytyssali ilmoittanut iltayöstä potilassulun, vaikka synnytyshuoneissa oli kolme synnyttänyttä äitiä eikä yhtään synnyttämätöntä. Ihmetellessäni tilannetta minulle kerrottiin sulun syyksi se, etteivät jo synnyttäneet päässeet vuodeosastolle, koska lapsivuodeosastolla oli vapaana vain kolme paikkaa, jotka tarvittiin seuraavana aamuna sektioon tuleville äideille.

Olin itse potilaana ortopedisellä osastolla toistakymmentä vuotta sitten. Olin ibuprofeenin saatuani leikkauksen jälkeen edelleen kipeä ja minulle tarjottiin opioideja. Minulla oli kuitenkin muistissa edellisen leikkauksen jälkeinen aamu samaisella osastolla, jossa kotiutumiseni kyseenalaistettiin sen vuoksi, että olin tarvinnut leikkauspäivän iltana opioideja. Päätin siis tällä kertaa pärjätä ibuprofeenilla ja kotiutua aamulla ilman mutkia.

Muistaen edellä kuvaamani tilanteet hakeuduin viime syksynä työnantajani tarjoamaan ja Aalto PROn tuottamaan Lean-valmentajakoulutukseen mielessäni ajatus: voisinko sujuvoittaa oman työyksikköni prosesseja. Nyt koulutuksesta on jäljellä enää kaksi lähiopetusjaksoa ja projektityön loppuun saattaminen.

Olen oppinut, että Lean ei ole projekti, vaan se on toimintakulttuuri, joka perustuu jatkuvaan parantamiseen. Se on kehittämisjärjestelmä, jonka avulla pyritään tuottamaan oikeita tuotteita oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Sen avulla tähdätään tuotannon virtaustehokkuuden kehittämiseen muun muassa minimoimalla hukat ja hävittämällä pullonkaulat. Leanin ydinperiaatteisiin kuuluvat asiakaskeisyys ja ihmisten kunnioittaminen. Kehittämistyön tekevät asiantuntijat eli työntekijät itse.

Lean-opit on työyksiköissä otettu vastaan pääsääntöisesti avosylin ajatuksella: ”saimme vihdoin lisenssin kehittää työtämme”. Toki on kohdattu myös vastustusta: ”Ei terveydenhuollon hoitoprosesseihin voi käyttää autoteollisuuden keinoja”, ”yksikkömme työ on niin erityislaatuista, ettei siihen voi soveltaa tuota” ja ”miksi meidän leikkaustoiminnassamme tarvittaisiin hoidonvaraajaa, kun tähänkin asti on pärjätty ilman?” Epämukavuusalueella ei totta tosiaan ole mukavaa. - Erikoislääkäri Stepani Bendel kirjoittaa tässä lehdessä sivulta 112 alkaen omista kokemuksistaan Aalto PROn Lean-muutosagenttikoulutukseen kuuluvassa KYS:n teho-osaston Lean-projektissa.

Lean-aate on kuorrutettu japaninkielisillä termeillä, jotka nostavat nopeasti kuulijan niskavillat pystyyn. Terveydenhuollon ammattilainen nousee vastarintaan viimeistään kuullessaan Leanin alkuperän olevan Toyotan tehtailla. Jos kuitenkin unohdetaan japanilainen autoteollisuus ja terminologia, Leanista jää jäljelle terve järki. Terveen järjen mukaan synnyttäjät siirretään synnytyksen jälkeen lapsivuodeosastolle, josta seuraavana päivänä kuitenkin kotiutuu potilaita. Terveen järjen mukaan illalla annettu oksikodoni ei estä potilaan kotiutusta aamulla.

Maailman kalleimmat sanat ovat: näin meillä on aina tehty. ■

Jos unohdetaan japanilainen autoteollisuus ja terminologia, Leanista jää jäljelle terve järki.